

LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Dostupnost: <http://www.uur.cz/default.asp?ID=2591>

4.2.101 ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Objekt limitování

Zdroje znečišťování ovzduší, cílem je omezit rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší a snížit zátěž životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy.

Důvody limitování

Ochrana ovzduší před nadměrným znečišťováním.

Vyjádření limitu

Stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.

Spalovacím stacionárním zdrojem je stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Kategorizace stacionárních zdrojů je určena podle typu činnosti a podle velikosti zdroje (množství určitých emitovaných látek ze stacionárního zdroje) na:

- zdroje vyjmenované (viz seznam v Příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší),
- zdroje nevyjmenované (ty, které nejsou uvedeny v Příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší).

Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší.

Členění a hodnoty emisních limitů a specifických emisních limitů – viz limit 4.2.105.

Ukazatele a číselné hodnoty

Vyjmenované stacionární zdroje – viz Příloha č. 2 zákona o ochraně ovzduší. Obsahuje seznam stacionárních zdrojů členěných podle typu činností a velikosti stacionárního zdroje a označuje jednotlivé požadavky na tyto kategorie, na něž je odkazováno v textu zákona (povinnosti dle sloupců A – zpracování rozptylové studie, B – vyžadování kompenzačních opatření, C – povinnosti mít provozní řád).

Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů – viz Příloha č. 4 zákona o ochraně ovzduší.

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 4, § 11 a Přílohy č. 2 a 4.
- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009.

Limit typu C

Stav k 1. 1. 2018

4.2.102 POSUZOVÁNÍ A VYHODNOCOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠTĚNÍ

Objekt limitování

Činnosti vedoucí ke zhoršování kvality ovzduší.

Tento limit je součástí územně analytických podkladů - jedná se o údaj o území v rámci sledovaného jevu č. 65 dle přílohy č. 1 část A vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Důvody limitování

Ochrana lidského zdraví.

Vyjádření limitu

Za účelem vyhodnocení úrovně znečištění Ministerstvo životního prostředí zajišťuje posuzování úrovně znečištění a porovnání výsledné úrovně znečištění s imisními limity stanovenými v Příloze č. 1 k zákonu o ochraně ovzduší.

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění se provádí pro území vymezené pro účely posuzování a řízení kvality ovzduší (dále jen zóna) a pro zónu, která je městskou aglomerací s počtem obyvatel vyšším než 250 000 (dále jen aglomerace). Seznam zón a aglomerací je uveden v Příloze č. 3 k zákonu o ochraně ovzduší.

Posuzování úrovně znečištění provádí Ministerstvo životního prostředí stacionárním měřením, výpočtem nebo jejich kombinací, podle toho, zda v zóně nebo aglomeraci došlo k překročení dolní nebo horní meze pro posuzování úrovně znečištění. Ministerstvo provádí hodnocení, zda v jednotlivých zónách a aglomeracích došlo k překročení dolní nebo horní meze pro posuzování úrovně znečištění.

Ministerstvo životního prostředí za účelem stacionárního měření stanoví státní síť imisního monitoringu a tuto síť provozuje. Státní síť imisního monitoringu ministerstvo zveřejní ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

V případě, že je v zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v Příloze č. 1 k zákonu o ochraně ovzduší nebo v případě, že je v zóně nebo aglomeraci imisní limit stanovený v této příloze v bodu 1 překročen vícekrát, než je zde stanovený maximální počet překročení, zpracuje Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem do 18 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu, pro danou zónu nebo aglomeraci program zlepšování kvality ovzduší.

Program zlepšování kvality ovzduší vydává ministerstvo formou opatření obecné povahy a vyhlašuje ho ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

Požadavky na obsah programu zlepšování kvality ovzduší jsou uvedeny v Příloze č. 5 k zákonu o ochraně ovzduší. Při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší ministerstvo přijme taková opatření, aby imisní limitu bylo dosaženo co nejdříve.

Emisní stropy stanovené v programu zlepšování kvality ovzduší zohlední krajský úřad v podmínkách povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší a Ministerstvo životního prostředí v podmínkách závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b).

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 5, § 9, § 14 a Příloha č. 1 a 3.

- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečištění a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Souvisící předpisy

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k vyhlášení nízkoemisních zón a o stanovování podmínek vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, březen 2016.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.

Doplňující poznámky

Rada obce může za účelem omezení znečištění ovzduší z dopravy na svém území nebo jeho části opatřením obecné povahy vydaným v přenesené působnosti stanovit zónu s omezením provozu silničních motorových vozidel (dále jen „nízkoemisní zóna“), do které mohou vjet pouze:

- a. silniční motorová vozidla označená emisní plaketou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího právního předpisu,
- b. silniční motorová vozidla uvedená v příloze č. 8 k zákonu o ochraně ovzduší a
- c. silniční motorová vozidla označená emisní plaketou vydanou v jiném státě, pokud podmínky pro označení silničních motorových vozidel emisní plaketou a podmínky provozu v nízkoemisní zóně v tomto státě jsou obdobné jako podmínky stanovené zákonem o ochraně ovzduší; vzory emisních plaket vydaných v jiném státě, s nimiž je povolen vjezd do nízkoemisní zóny podle zákona o ochraně ovzduší zveřejní Ministerstvo životního prostředí způsobem umožňujícím dálkový přístup.

V opatření obecné povahy může být stanoveno, že do nízkoemisní zóny mohou vjet také silniční motorová vozidla, jejichž provozovatel má na území nízkoemisní zóny trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na základě povolení k dlouhodobému pobytu.

V opatření obecné povahy se stanoví území nízkoemisní zóny, emisní kategorie silničních motorových vozidel, které mají do nízkoemisní zóny dovolen vjezd, a způsob označení silničního motorového vozidla.

Proti návrhu opatření obecné povahy nelze podat námitky. Účinnost opatření obecné povahy lze stanovit nejdříve 12 měsíců ode dne jeho oznámení veřejnou vyhláškou. Obec informuje Ministerstvo životního prostředí o přijetí opatření obecné povahy nejpozději 1 měsíc ode dne jeho oznámení veřejnou vyhláškou. Ministerstvo životního prostředí vede seznam stanovených nízkoemisních zón způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Možnosti místní úpravy provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně a možnosti výjimek stanoví § 14 zákona o ochraně ovzduší.

Pokud je nějaká část navržené nízkoemisní zóny v rozporu s plánovaným využitím území (např. plánovaný charakter výstavby, potřeba výstavby parkovacích ploch, výstavba nových komunikací apod.), je třeba uvážit, zda není nezbytné provést změny v územním plánu, které budou reflektovat nové využití území.

Pokud studie proveditelnosti prokáže nedostatečnou kapacitu parkovišť vně nízkoemisní zóny, je vhodné uvážit provedení výstavby potřebného počtu parkovišť v dosahu veřejné

dopravy zajišťující efektivní dopravní spojení s nízkoemisní zónou.

Limit typu B

Stav k 1. 2. 2018

4.2.103 EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ A VYHODNOCOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ

Objekt limitování

Zdroje znečišťování a míra znečišťování ovzduší.

Důvody limitování

Ochrana ovzduší sledovaná podle evidence zdrojů znečišťování a jejich provozu.

Vyjádření limitu

Výsledky posuzování a vyhodnocení úrovní znečištění vede Ministerstvo životního prostředí v informačním systému kvality ovzduší. Součástí informačního systému kvality ovzduší je také registr emisí a stacionárních zdrojů, ve kterém jsou vedeny údaje o stacionárních zdrojích a množstvích znečišťujících látek, které jsou vnášeny do ovzduší ze stacionárních a mobilních zdrojů.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší je, kromě jiného, povinen

- zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší,
- vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle zákona č. 25/2008 Sb.; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,
- průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem.

Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

- a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu,
- b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v Příloze č. 4 k zákonu o ochraně ovzduší.

Měření se provádí jednorázově nebo kontinuálně – viz § 6 zákona o ochraně ovzduší a Příloha č. 4.

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 7, § 17 a Přílohy č. 2 a 4.
- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

- Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích, ve znění vyhlášky č. 83/2017 Sb.
- Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 Sb., kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009.

Limit typu C

Stav k 1. 1. 2018

4.2.104 PŘÍPUSTNÁ ÚROVEŇ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Objekt limitování

Vypouštění znečišťujících látek do ovzduší ze zdrojů znečišťování ovzduší a koncentrace vypouštěných látek.

Důvody limitování

Ochrana ovzduší před nadměrným znečišťováním.

Vyjádření limitu

Je nutno dodržovat emisní limity dané níže uvedenými předpisy.

Ukazatele a číselné hodnoty

Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

Obecné emisní limity pro koncentrace znečišťujících látek při tlaku 101,325 kPa a teplotě 273,15 K ve vlhkém plynu jsou stanoveny v Příloze č. 9 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy.

Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje uvádí Příloha č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad uvádí Příloha č. 4 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, uvádí Příloha č. 6 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Podmínky provozu pro ostatní stacionární zdroje uvádí Příloha č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 4, § 5, § 6.
- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11, § 15, § 25 a Přílohy č. 2, 4, 6, 8 a 9.
- Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 Sb., kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009.

Limit typu B

Stav k 1. 1. 2018

4.2.105 EMISNÍ LIMITY A SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY

Objekt limitování

Vypouštění dotčené látky do ovzduší ze zdrojů znečišťování ovzduší. Stanovena maximální koncentrace vypouštěných znečišťujících látek v odpadním plynu nebo hmotnostní tok znečišťující látky za jednotku času anebo hmotnost znečišťující látky vztažená na jednotku produkce nebo lidské činnosti.

Důvody limitování

Ochrana ovzduší před nadměrným znečišťováním.

Vyjádření limitu

Zdroje znečišťování ovzduší musí být zřizovány a provozovány tak, aby byly dodrženy obecné emisní a specifické emisní limity a u určených obecně závazných limitů při dosažení limitního hmotnostního toku byly dodrženy určené limitní hmotnostní koncentrace.

Ukazatele a číselné hodnoty

Emisní limity se dělí na:

- a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a
- b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší pro stacionární zdroj.

Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší.

Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu nebo vymezené území.

Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1 až 9.24 v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle Přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů. Pokud je sečtením jmenovitých tepelných příkonů nebo projektovaných kapacit stacionárních zdrojů,

jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity nepřekračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, překročena hodnota pro zařazení do přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, zařazují se tyto zdroje do příslušného kódu v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity překračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, se nesčítají s příkony nebo kapacitami zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší nepřekračují. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

Předchozí odstavce se nepoužije u

- a) spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle předchozího odstavce dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle Přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,
- b) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle předchozího odstavce dosáhl 50 MW a více,
- c) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,
- d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8 v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně,
- e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle Přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší; tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším uvádí Část I Přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv uvádí Část III Přílohy č. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek uvádí Příloha č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, uvádí Příloha č. 6 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Podmínky provozu pro ostatní stacionární zdroje včetně specifických emisních limitů uvádí Příloha č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Způsob stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující zápachem uvádí Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 4, § 11 a Příloha č. 2.

- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, Přílohy č. 2, 5, 6, 8 a 17.
- Zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 Sb., kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009.

Limit typu A

Stav k 1. 1. 2018

4.2.106 IMISNÍ LIMITY

Objekt limitování

Maximální koncentrace škodlivin v ovzduší v daném území.

Důvody limitování

Ochrana zdraví lidí a ochrana ekosystémů před vlivem koncentrovaných škodlivin.

Vyjádření limitu

Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení uvádí Příloha č. 1 k zákonu o ochraně ovzduší.

Imisním limitem je nejvýše přípustná úroveň znečištění stanovená zákonem o ochraně ovzduší.

Ukazatele a číselné hodnoty

Imisní limity vyhlášené pro ochranu zdraví lidí a maximální počet jejich překročení

Znečišťující látka	Doba průměrování	Imisní limit	Maximální počet překročení
Oxid siřičitý	1 hodina	350 $\mu\text{g.m}^{-3}$	24
Oxid siřičitý	24 hodin	125 $\mu\text{g.m}^{-3}$	3
Oxid dusičitý	1 hodina	200 $\mu\text{g.m}^{-3}$	18
Oxid dusičitý	1 kalendářní rok	40 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Oxid uhelnatý	maximální denní osmihodinový průměr ¹⁾	10 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Benzen	1 kalendářní rok	5 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Částice PM ₁₀	24 hodin	50 $\mu\text{g.m}^{-3}$	35
Částice PM ₁₀	1 kalendářní rok	40 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Částice PM _{2,5}	1 kalendářní rok	25 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Olovo	1 kalendářní rok	0,5 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0

¹⁾ Maximální denní osmihodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením osmihodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý osmihodinový průměr se přiřadí ke dni, ve kterém končí, tj. první výpočet je proveden z hodinových koncentrací během periody 17:00 předešlého dne a 01:00 daného dne. Poslední výpočet pro daný den se provede pro periodu od 16:00 do 24:00 hodin.

V dalších částech Přílohy č. 1 zákona o ochraně ovzduší jsou uvedeny:

- Imisní limity vyhlášené pro ochranu ekosystémů a vegetace
- Imisní limity pro celkový obsah znečišťující látky v částicích PM₁₀ vyhlášené pro ochranu zdraví lidí
- Imisní limity pro troposférický ozon.

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 3 a Příloha č. 1.
- Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 Sb., kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009.

Doplňující poznámky

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM₁₀ nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot uvedených v Příloze č. 6 k zákonu o ochraně ovzduší za podmínek uvedených v této příloze.

Podmínky jejich vzniku a ukončení řeší rovněž výše uvedená Příloha č. 6.

Limit typu A

Stav k 1. 1. 2018

4.2.107 STANOVISKA, ZÁVAZNÁ STANOVISKA A ROZHODNUTÍ ORGÁNU OCHRANY OVZDUŠÍ

Objekt limitování

Podmínky realizace staveb a záměrů v území s cílem zabezpečení ochrany ovzduší.

Důvody limitování

Ochrana ovzduší.

Vyjádření limitu

Ministerstvo životního prostředí vydává

- a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání,
- c) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území ČR provozována.

Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší,
- c) závazné stanovisko k provedení stavby stacionárního zdroje uvedeného v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší,
- d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v Příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k umístění, provedení a užívání stavby stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Závazné stanovisko se nevzdává k vodním dílům určeným pro čištění odpadních vod do kapacity 50 ekvivalentních obyvatel, jejichž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE podle zákona č. 22/1997 Sb.

Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3 zákona o ochraně ovzduší vychází Ministerstvo životního prostředí, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 Přílohy č. 1 k zákonu o ochraně ovzduší. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 Přílohy č. 1 k zákonu o ochraně ovzduší, k úrovním znečištění přihlíží.

Při rozhodování podle zákona o ochraně ovzduší o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu.

Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c), povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a závazné stanovisko k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3 se nevzdává podle zákona o ochraně ovzduší, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona č. 76/2002 Sb. Ostatní ustanovení zákona o ochraně ovzduší tím nejsou dotčena. Vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) a závazného stanoviska k provedení stavby podle § 11 odst. 3 se nenahrazuje postupem

v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu (zákon č. 76/2002 Sb.), pokud se integrované povolení na základě žádosti provozovatele zařízení vydává po vydání stavebního povolení nebo společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje, podle stavebního zákona.

Právní předpisy

- Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, § 11, § 12, § 40 a Příloha č. 1 a 2.
- Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění nařízení vlády č. 450/2011 Sb.

Evropské předpisy

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 Sb., kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009.

Doplňující poznámky

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší:

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Česká inspekce životního prostředí,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady,
- i) Ministerstvo zemědělství.

Na území vojenských újezdů vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

Působnosti stanovené zákonem o ochraně ovzduší obecnímu a krajskému úřadu jsou výkonem přenesené působnosti, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Ministerstvo životního prostředí spolupracuje v oblasti ochrany ovzduší s příslušnými orgány sousedních států, vykonává působnost ústředního správního úřadu, řídí výkon státní správy

v oblasti ochrany ovzduší a rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným Českou inspekcí životního prostředí a krajskými úřady. Ministerstvo je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury a uplatňuje závazné stanovisko ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu z hlediska působnosti krajských a obecních úřadů, které vykonávají státní správu ochrany ovzduší.

Ministerstvo životního prostředí zajišťuje rovněž posuzování a vyhodnocování úrovně znečištění.

Česká inspekce životního prostředí, Česká obchodní inspekce, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a celní úřad v rozsahu své působnosti dozírají na dodržování ustanovení zákona o ochraně ovzduší a předpisů podle něj vydaných.

Ministerstvo zdravotnictví

- předkládá Ministerstvu životního prostředí, na základě zhodnocení zdravotních rizik, návrhy ke zpřísnění imisních limitů,
- zpracovává a vede seznamy referenčních koncentrací znečišťujících látek pro hodnocení a řízení zdravotních rizik,
- provádí účelová měření úrovně znečištění ve vybraných sídlech z hlediska ochrany zdraví lidí pro potřeby monitorování zdravotního stavu obyvatelstva ve vztahu k životnímu prostředí, hodnocení a řízení zdravotních rizik podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví; v rozsahu dohodnutém s Ministerstvem životního prostředí a na jeho žádost se rovněž podílí na posuzování úrovně znečištění podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší.

Provozovatel stacionárního zdroje je kromě jiného povinen umožnit osobám pověřeným Ministerstvem životního prostředí, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a České inspekci životního prostředí přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle zákona o ochraně ovzduší.

Limit typu C

Stav k 1. 1. 2018